

N:o 50.

Af herr **O. Persson** i Killebäckstorp, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t* angående inrättande af ett statslotteri m. m.

Då svenska staten i olikhet med åtskilliga andra stater ansett sig icke böra inrätta ett allmänt lotteri, samt stadgat förbud mot dylika inrättningar, har detta otvifvelaktigt skett i det sedliga syfte att hämma utvecklingen af lidelser, som alstras af spel, samt att söka befrämja den enskildes sparsamhet och hågen att genom arbete i stället för äfventyrliga företag förvärfva de för deras bergning erforderliga medel. Om berörda syfte vunnits, skulle någon anmärkning mot lotteriförbudet ej kunna framställas. Men då detta, enligt mitt förmenande, ej varit fallet, vågar jag ifrågasätta, huruvida det kan vara lämpligt att fortfarande bibehålla sådant förbud. Så länge angränsande stater hafva af staten beskyddade lotterier, hvilka genom synnerligen verksamma agenter söka snart sagdt att erhålla hvarje svensk man och qvinna som kund och jemväl genom sina slugt framställda lockelser lyckas förmå en otänkbart stor del af svenska folket att i dessa lotterier medelst afsevärda penningeinsatser bjuda lyckan handen, synes det mig för svenska staten vara ej allenast klokt, utan en pligt att sjelf inrätta lotteri. — För att bedöma lämpligheten häraf har man att tillse, huruvida, då det med förbudet afsedda syfte icke kunnat förverkligas, lotterierna i andra afseenden kunna vara skadliga eller nyttiga för samhället. — Annan deraf härflytande skada, än den ofvan antydda, som icke genom förbudet kunnat förhindras, har mig

veterligen icke framhållits. — Deremot äro lotterierna egnade att tillskynda staten åtskilliga fördelar, visserligen af materielt slag, men icke desto mindre afsevärda, i synnerhet vid denna tid, då för tillgodogörande af statens behof i många afseenden ökade inkomster äro af nöden. Genom inrättandet af ett lotteri kan staten bereda sig en aktningvärd inkomst såväl af sjelfva rörelsen som genom enahanda bestämelse, hvilken beträffande andra staters lotteri, eller att viss del af de enskilde deltagare tillfallande vinster skall tillkomma staten. Men utöfver dessa omedelbara inkomster skulle den fördel vinnas, att penningar, som nu till milliontals kronor utgå från landet till främmande lotterier, stannade inom riket.

Att inrättandet af ett statslotteri ej innebär något för statsändamålet kränkande, torde anses ådagalagdt af de aktningvärda stater, hvori dylika institutioner finnas; och jemväl vår statsförvaltning har vid upprepade tillfällen gifvit sitt erkännande åt lotteriiden genom de tid efter annan för särskilda ändamål medgifna lotterier om penningar och penningars värde till stor omfattning.

På grund af det anförda får jag, som likväl anser beslut om ett statslotteri icke omedelbart böra af Riksdagen fattas, vördsamt föreslå,

att Riksdagen behagade i skrifvelse till Kongl. Maj:t hemställa, att Kongl. Maj:t täcktes efter verkställd utredning till Riksdagen aflåta proposition om inrättande af ett statslotteri, samt i sammanhang dermed efter omständigheterna föreslå upphäfvande eller ändring af kongl. förordningen angående förbud mot lotteri den 6 augusti 1881.

Stockholm den 25 januari 1901.

Olof Persson.

Killebäckstorp.